

ritet, er det at lade Loven være for langt bagefter Livet, naar man nu kun vil lovfæste det, som her er foreslaaet.

De Medlemmer, der i Fællesudvalget har været af samme Opfattelse som jeg, har til det yderste arbejdet for i Hovedsagen at fastholde de Synspunkter, som jeg har givet Udtryk ved min Gennemgang af Forslagene her. Det viste sig imidlertid, at det vilde være umuligt for os at gennemføre en Indstilling, der i Hovedsagen hvilede paa disse Synspunkter; og da vi paa den anden Side erkender, at Lovens Vedtagelse i den Skikkelse, hvori den vil komme til at foreligge efter Flertallets Indstilling, saadan som det er omtalt af den ærede Ordfører her, og saaledes som vi har omtalt det i Betænkningen, paa en Række Punkter betyder Fremskridt især i Forhold til den gældende Lov, mindre i Forhold til den gældende Praxis, og da vi naturligvis i hvert Fald langt maa foretrække Flertallets Indstilling fremfor det andet Mindretals Indstilling, har vi besluttet at ville stemme for og anbefale Flertallets Indstilling, saaledes som Sagen er kommet til at ligge. Jeg vil da gøre dette i det Haab, at de Mangler, der her foreligger, snart maa kunne rettes, og at Loven, selv iden Skikkelse, hvori den nu vil komme til at foreligge, vil kunne blive en værdifuld Støtte for det Ædruehedsarbejde, der har sin betydningsfulde Indsats at yde i Tidens Arbejde for økonomiske og sociale Fremskridt efter Krigen og Krisen.

A. C. Meyer: Dagens Motto er: Vær kort! Det burde muligvis ogsaa være Motto for adskillige andre Dage i en Folke-repræsentations Forhandlinger, men det skal jeg nu ikke opholde mig ved, idet jeg blot med Henblik paa den foreliggende Sag vil sige, at jeg ikke finder særlig Anledning til at komme ind paa Princip-spørgsmaal, da disse er debatteret saa hyppigt baade her og i det andet høje Ting, at det vilde være ganske unødvendigt at genopfriske de forskellige Standpunkter, der indtages i denne Sag, Standpunkter, der splitter Partierne, saa man ikke mere har faste Rammer at holde sig til. Her staar Broder mod Broder; Folk, der ellers er gode Venner; bliver let hid-sige, naar Talen er om de stærke Drikke, og der er maaske neppe noget menneske-ligt Omraade, hvor Meningerne deler sig saa stærkt som her. Naar jeg for mit Vedkommende nu gerne støtter den Ud-gang af Sagen, som foreligger i Fælles-

udvalgets Indstilling, er det ikke blot, fordi jeg selv som Afholdsmand mener, at det, der foreslaas her, vil være et lille Fremskridt fra, hvad der er i Øjeblikket, men ogsaa, fordi jeg i det store og hele maa hævde i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem Hr. Heilesen nylig udtalte, at Alkoholspørgsmaalet utvivlsomt er et saa overordentlig vigtigt Spørgsmaal, der griber ind i mangfoldige Forhold i Landenes Liv, at man ikke tør gaa dette Spørgsmaal ligegyldig forbi, men tvinges til at tage det op. Man bliver mere og mere drevet ind paa en Bane, hvor Lovgivningens Medhjælp kræves.

Jeg vil dog her sige til dem, der i alt for stærk Grad paakalder Lovgivningen, at jeg tror ikke, det er her, Hovedslaget skal staa. Menneskelige Meninger lader sig nu en Gang ikke paatvinge ved Lov. Det bliver derfor igennem den store Agitation ude i Befolkningen, det kulturelle Fremskridt, de bedre sociale Vilkaar, at man i væsentlig Grad kommer Drikkeriet til Livs. Men jeg tilstaar, at Lovgivningen kan ikke undværes. Hvis den kunde undværes, vilde man simpelt hen blive staaende paa det Standpunkt, der hedder fri Beværternæring uden nogen som helst Art af Indskrænkning, som man har det i andre borgerlige Erhverv; og der findes jo ikke et eneste Medlem af den danske Rigsdag, der tør indtage dette Standpunkt, derom er jeg temmelig overbevist.

Med Hensyn til Resultatet fra det Fællesudvalg, der skulde søge at tilvejebringe Enighed mellem de to Ting, vil jeg først tillade mig at pege paa, at Landstinget har gjort Indrømmelser sammenlignet med, hvad der tidligere har været Landstingets Stilling i denne Sag. Det kan man tage som et Vidnesbyrd om, at ogsaa i det andet Ting er man blevet mere og mere forstaaende i Henseende til Alkoholspørgsmaalet. Det har derfor været lettere for Fællesudvalget at komme til et Resultat, der borger for, at denne Lov kan føres gennem Rigsdagen, i Gaar gennem Landstinget, i Dag forhaabentlig gennem Folketinget. Et Fællesudvalgs Opgave maa selvfølgelig være at forene saa vidt muligt ulige Anskuelser; ellers ved jeg ikke, hvad man skulde have et Fællesudvalg til. Hvis jeg havde staaet fuldkommen frit, vilde jeg have taget et andet Standpunkt end det, jeg har taget nu som Medlem af Flertallet her i Tinget. Men Opgaven maatte være at skabe en Indstilling, hvorved man blev kvit den meningsløse Tilstand Aar efter Aar